

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑΝ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ

**ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑΝ**

Συντεθείς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθῶνος
ὕπο
Ἁθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,
Ἑμνογράφου
τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
καὶ εὐλαβῶς ἀφιεροῦται
τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ
Κισάμου καὶ Σελίνου
κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΩ
2023

Τίτλος Βιβλίου:

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΤΗΝ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑΝ

Παραγωγή:

Ίερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου

© 2023

Ἄντι Προλόγου

Ἡ Θεοτόκος, θά πεῖ ὁ μακαριστός π. Μιχαὴλ Καρδαμάκης, εἶναι μυστήριο κρυμμένο εἰς τό μυστήριο τοῦ Χριστοῦ. Μυστήριο, πού λειτουργεῖται καί προσκυνεῖται, πού προσεγγίζεται καί οικειοποιεῖται εἰς τήν Ἐκκλησία καί τήν λατρεία της. Μέτοχοι καί κοινωνοί τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ οἱ ταπεινοί τῇ καρδίᾳ πού, μυστικῶ τῷ τρόπῳ, βιώνουν τό μυστήριο τῆς παρουσίας τῆς Παναγίας μας, καθώς Ἐκείνη εἶναι πού εἰρηνεύει τήν καρδιά μας. Ἡ εἰρηνική καί ἤρεμη καρδιά ἀναπαύει τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Τό μυστήριο δέν κατανοεῖται, δέν ἐρμηνεύεται μέ τόν νοῦ, τήν λογική, ἀποκαλύπτεται - φανερώνεται εἰς τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ ἡ καρδιά εἶναι ὁ φυσικός χῶρος ὕπαρξης τοῦ Θεοῦ εἰς τήν ἀνθρώπινη φύση. Μυστήριο ἡ ἔλευση τῆς Ἱερᾶς καί Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας» εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Ἡ Ἰδια ἡ Θεοτόκος ἐπέλεξε νά ἔλθει εἰς τόν τόπο μας, τήν Κίσαμο: «...*Μέ περιμένει πολύς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω*», σύμφωνα μέ ἀποκάλυψη τῆς Παναγίας μας εἰς τήν ἐπί πέντε δεκαετίες εὐσεβῆ κάτοχο τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας Της, κα Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάδου - Χατζηγρηγοράκη. Κατά μαρτυρία ἀνωθεν, λοιπόν, ἡ Παναγία τελετουργεῖ εἰς τόν προσδοκοῦντα τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Μαρτυρία χάριτος καί ἐλέους ἡ Παναγία ἡ «Γιάτρισσα».

«*Μυστήριο ἀγάπης*» ὀνόμασε ὁ σεβασμιος σέ ὄλους μας Ἱερομόναχος π. Ἀθανάσιος Σιμωνοπετρίτης τήν ἔλευση τῆς θαυματουργοῦ αὐτῆς Εἰκόνας εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Συγκινημένος καί ὁ ἴδιος «*μέ τήν θαυμαστήν ἐπιλογὴν τῆς Παναγίας μας*» ἔλαβε τήν εὐλογημένη πρωτοβουλία ὅπως μᾶς ἀποστείλει Ἱερό Παρακλητικό Κανόνα τῆς Παναγίας

τῆς «Γιάτρισσας», τόν ὁποῖο διαμόρφωσε καταλλήλως διά τήν δική μας περίσταση καί περίπτωση. Μεγίστη ἡ χαρά καί ἡ εὐλογία. Εὐγνώμονα εὐχαριστοῦμε τόν χαρισματικό καί σεβάσμιο Ἱερομόναχο π. Ἀθανάσιο Σιμωνοπεριτή, Ὑμνογράφο τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος διά τῶν Θεοπνεύστων ἑκατοντάδων Ἱερῶν αὐτοῦ Ἀκολουθιῶν καί Ὑμνων, πλουτίζει μέ τρόπο μοναδικό, τήν Ὑμνολογία τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Θεόδοτο τό χάρισμα. Ἀπάντηση εἰς τίς προσευχές καί ἱκεσίες μας πρός τήν Παναγία τήν «Γιάτริσσα» ὅπως «οἰκονομήσει» διά τήν Ἱερά Παράκλησή Της! Τόν σεβαστό Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, Γέροντα Ἐλαιοῖο, θερμά εὐχαριστοῦμε διά τήν εὐλογία τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἱεροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος. Εὐχαριστίες ὀφείλουμε καί εἰς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Πρόδρομο, πεφιλημένο ἐν Χριστῷ Ἀδελφό, διά τήν συγγραφή τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας» ὡς καί Μεγαλυναρίων, τά ὁποῖα ἐντάξαμε εἰς τόν ἀνά χεῖρας Ἱερό Παρακλητικό Κανόνα.

Ἄντί ἄλλου λόγου παραθέτουμε τό ἱστορικό ἐλεύσεως τῆς Ἱερᾶς καί Θαυματουργοῦ Εἰκόνας «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ» εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Ἀποκαλυπτική Μαρτυρία, ὅπως τήν βιώσαμε, πρός δόξαν Θεοῦ καί πνευματικό ἐπιστηριγμό τοῦ Θεοτοκόφιλου λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν εὐχή καί ταπεινή προσευχή ὅπως ἡ μελέτη τῆς ἀποκαλυπτικῆς αὐτῆς μαρτυρίας ὡς καί ἡ ἐπικλήση τῆς Παναγίας τῆς «Γιάτρισσας», διά τοῦ ἀνά χεῖρας Ἱεροῦ Παρακλητικοῦ Της Κανόνος, ἀπαλύνουν καί κατανύξουν τήν καρδιά μας, βοηθώντας ὅπως βιώσουμε τό «*κρομμένο μυστήριον*» τῆς παρουσίας τῆς γλυκιᾶς μας Παναγίας. Διά νά πλημμυρίσει ἡ ζωή μας ἀπό τό φῶς τῆς ἀγάπης Της, τῆς παρουσίας καί τῆς χάριτός Της.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κισιάμου καί Σελίνου
Ἀμφιλόχιος

Ἱστορικό ἐλεύσεως
Ἱερᾶς καί Θαυματουργοῦ
Εἰκόνης «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ»
εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολη
Κισάμου & Σελίνου
(ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ)

Μρός δόξαν Θεοῦ καί πνευματικό ἐπιστηριγμό τοῦ πιστοῦ λαοῦ Του, ὡς καί κάθε προσώπου καλῆς προαιρέσεως, καταθέτουμε, μετά φόβου Θεοῦ, τήν μαρτυρία καί ἐμπειρία μας, ὡς καί τά ὅσα βιώσαμε, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τήν Ἱερά καί Θαυματουργό Εἰκόνα «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΙΑΤΡΙΣΣΑ», ἡ Ὅποια, μέ τρόπο θαυμαστό καί ὑπέρλογο, χαρίστηκε - δωρήθηκε εἰς τήν Ἱερά Μητρόπόλῃ μας. Μαρτυροῦμε, λοιπόν, καί ὁμολογοῦμε τό ἱστορικό ἐλεύσεώς Της εἰς τήν Ἱερά Μητρόπόλῃ μας, τό ὁποῖο ἐπακριβῶς ἔχει ὡς ἐξῆς:

Εὐρισκόμενοι περί τά μέσα Ἰουνίου 2023, σέ ὑπηρεσιακό ταξίδι (προσκεκλημένοι τοῦ Συλλόγου Κισαμιτῶν Ἀπικῆς «Η ΚΙΣΑΜΟΣ» διά τό ἀπό πολλῶν ἐτῶν καθιερωμένο ἐτήσιο ἀντάμωμα στήν Πάρνηθα), ὡς καί διά διαφόρους ὑπηρεσιακούς λόγους, δεχθήκαμε τηλεφώνημα ἀπό παντελῶς ἄγνωστο σέ ἐμᾶς πρόσωπο (γυναῖκα), ἡ ὁποία μᾶς ρώτησε: «*Εἶστε ὁ Μητροπολίτης Κισάμου*»; Στήν θετική ἀπάντησή μας καί ρωτώντας «*ποιός τηλεφωνεῖ*», μᾶς ἀπάντησε: «*Δέν μέ γνωρίζετε, εἶμαι ἀπό τό Λουιράκι Κορινθίας, ὀνομάζομαι Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάδου - Χατζηγρηγοράκη. Ἔχω στήν κατοχή μου μία Θαυματουργό Εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ Ὅποια θά δωρηθεῖ σέ ἐσᾶς*». Ξαφνιασμένοι ἀπό τό ἀναπάντεχο - ἀπρόσμενο αὐτό τηλεφώνημα, ρωτήσαμε: «*Τί ἀκριβῶς ἐννοεῖτε; Θά φέρετε εἰς τήν*

Μητρόπολή μας κάποια Εικόνα της Παναγίας; Έχετε κάποιο τάξιμο»; «Όχι», απάντησε, «δέν ἔχω τάξιμο καί δέν μπορῶ νά σᾶς ἐξηγήσω τηλεφωνικά». «Σκοπεύετε νά ἔλθετε στήν Κίσαμο»; ρωτήσαμε ξανά. «Όχι, μοῦ εἶναι δύσκολο νά ταξιδέψω λόγω προβλημάτων υγείας πού πρόσφατα ἔχω περάσει», ἡ απάντηση. «Σκοπεύετε νά Τήν στείλετε μέ κάποιο τρόπο»;, ρωτήσαμε καί πάλι. «Όχι, ἡ Εἰκόνα αὐτή εἶναι πολύτιμη καί ἀκριβή γιά ἐμένα, μεγάλης ἀξίας καί σημασίας, Θαυματοουργός, καί φοβᾶμαι νά Τήν στείλω», ἡ απάντηση. Καθώς τίς ἡμέρες ἐκεῖνες εὐρισκόμεθα εἰς τήν Ἀθήνα, αὐθόρμητα, σκεφθήκαμε τό κοντινό τῆς ἀπόστασης μέχρι τό Λουτράκι Κορινθίας, ὡς καί τήν δυνατότητα μετακίνησης, λόγω τοῦ ὑπηρεσιακοῦ μας αὐτοκινήτου, τό ὁποῖο βρισκόταν ἐκεῖ, καί προτείναμε: «Εἴμεθα Ἀθήνα τίς ἡμέρες αὐτές καί ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά ἔλθομε νά σᾶς δοῦμε ἀπό κοντά. Ἐάν καί ἐσεῖς εὐκολύνεστε, μπορούμε νά ἔλθομε, διαφορετικά σέ ἄλλη εὐκαιρία». «Νά ἔλθετε, νά ἔλθετε, θά μοῦ δώσετε μεγάλη χαρά, ὅποτε ἐσεῖς μπορείτε, νά μοῦ πεῖτε νά σᾶς περιμένω», ἡ απάντηση. Ὅριστηκε, λοιπόν, στό πρῶτο αὐτό τηλεφώνημα, ἡ ἡμερομηνία τῆς συνάντησης: Δευτέρα ἀπόγευμα, 19 Ἰουνίου 2023.

Αὐτήκοος μάρτυρας τοῦ τηλεφωνήματος - ἐπικοινωνίας αὐτῆς ὁ κλητῆρας - ὁδηγός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, κ. Γεώργιος Ἀρετάκης, καθώς τό τηλεφώνημα ἔγινε ἐν ὄρα ὑπηρεσίας. Στό ταξίδι μας αὐτό ἀπό Ἀθήνα εἰς τό Λουτράκι Κορινθίας, ἐκτός τοῦ ὁδηγοῦ κ. Γεωργίου Ἀρετάκη, μᾶς συνόδευσε καί ὁ συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας (ὑπεύθυνος βιβλιοπωλείου) κ. Ἐμμανουήλ Μποτωνάκης, ὁ ὁποῖος συνέπεσε τίς ἴδιες ἡμέρες νά εὐρίσκεται εἰς τήν Ἀθήνα διά λόγους προσωπικούς καί διά νά ρυθμίσει θέματα εὐθύνης του (συνάντηση μέ τουριστικό πράκτορα διά τήν ὀργάνωση προσκυνήματος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως) καί ὁ ὁποῖος οὐδέν γνώριζε περί τοῦ τηλεφωνήματος - ἐπικοινωνίας αὐτῆς. Καθ' ὁδόν πρός Λουτράκι τοῦ ἐξιστορήσαμε τόν λόγο τῆς ἐκεῖσε μεταβάσεώς μας καί ἀπόρρησε, ὡς καί ἐμεῖς ἐξ ἄλλου πού δέν γνωρίζαμε τίποτα πέραν τῶν ὅσων εἶχαν διαμειφθεῖ εἰς τό μοναδικό αὐτό τηλεφώνημα. Πολλές οἱ σκέψεις μας καί οἱ ἀπορίες. Πῶς καί γιατί ἡ παντελῶς

Άγνωστη σέ ἐμᾶς αὐτή κυρία ἀποφάσισε νά μᾶς δωρίσει τήν Εἰκόνα αὐτή τῆς Παναγίας, τήν Ὅποία, ὡς μᾶς εἶχε δηλώσει, εὐλαβεῖται τόσο πολύ, θεωρώντας Τήν «πολύτιμη καί ἀκριβή»; Τί τήν ὤθησε σέ αὐτή τήν ἀπόφαση καί ἐπιλογή της; Γιατί δέν Τήν δωρίζει σέ οἰκεῖα ἐκκλησιαστικά της πρόσωπα, ἀλλά σέ ἓνα τελείως ἄγνωστό της πρόσωπο;

Φτάνοντας, βυθισμένοι σίς σκέψεις μας αὐτές, στό Λουτράκι Κορινθίας, ἐπικοινωνήσαμε τηλεφωνικῶς μέ τήν ἄγνωστη σέ ἐμᾶς κυρία, ρωτώντας τά ἀκριβῆ στοιχεῖα διεύθυνσης. «*Θά κατέβω στόν δρόμο νά σᾶς περιμένω*», μᾶς ἀπάντησε μέ πολλή εὐγένεια. Ἐγγίζοντας τήν διεύθυνση, σύμφωνα μέ τόν πλοηγότη τοῦ αὐτοκινήτου, εἶδαμε στό πεζοδρόμιο μία κυρία νά ἀναμένει, κοιτώντας πρός τόν δρόμο· ὑποθέσαμε ὅτι εἶναι αὐτή. Ὅντως ἦταν τό πρόσωπο ἐκεῖνο πού εἶχε ἐπικοινωνήσει μαζί μας, ἡ κα Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάσου - Χατζηγρηγοράκη. Μᾶς χαιρέτισε, μέ ἰδιαίτερο σεβασμό καί θέρμη, καί μᾶς σύστησε τόν κύριο πού βρισκόταν δίπλα της. Πρόκειται περί τοῦ κ. Δημητρίου Ράπανου, Καθηγητοῦ (συνταξιούχου) τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Κατευθυνθήκαμε πρός τό διαμέρισμά της, ὁμοῦ μετά τοῦ συνεργάτου τῆς Ἰ. Μητροπόλεώς μας κ. Ἐμμανουήλ Μποτωνάκη, καθώς ὁ ὁδηγός μας κ. Γεώργιος Ἀρετάκης ἔπρεπε νά παραμείνει στό αὐτοκίνητο, τό ὁποῖο εἶχε σταθμεύσει ἐπί κεντρικῆς ὁδοῦ. Μεγάλη ἡ ἐκπληξή μας, ὅταν εἰσῆλθαμε εἰς τό διαμέρισμα τῆς κας Ἀλεξάνδρας. Ἐμοιαζε περισσότερο μέ Ἐκκλησία καί λιγότερο μέ οἰκία! Μία πανέμορφη Εἰκόνα τῆς Παναγίας, στολισμένη μέ κεντήματα καί πλεκτά, καί δίπλα δύο μεγάλα ξυλόγλυπτα εἰκονοστάσια, μέ Εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Παναγίας, παραδίπλα ἄλλη Εἰκόνα τῆς Παναγίας καί ἓνα πλῆθος ἱερῶν Εἰκόνων περιμετρικά τῶν τοίχων. Πεντακάντηλη, ἀναμμένη, καντήλα ἐπί τῆς ὀροφῆς, κερία, λιβάνια· αἴσθησις καί γεύσις Ναοῦ ἐν ὥρᾳ ἱεῤῥας Ἀκολουθίας. Ἐντός τῆς οἰκίας, ἐπίσης, καί μία γειτόνισσα τῆς κας Ἀλεξάνδρας, ἡ κα Μαριάνθη.

Μετά τίς ἀπαραίτητες συστάσεις τῆς πρώτης αὐτῆς ἐπικοινωνίας, ἡ κα Ἀλεξάνδρα ἄρχισε νά ἐξιστορεῖ τήν πορεία τῆς ζωῆς της. Ἀναφέρθηκε σέ περιπέτειες καί σκληρές δοκιμασίες τῆς προσωπικῆς

της ζωής, στόν αναγκαστικό ξενιτεμό της στήν Ἀμερική, σέ πολύ μικρή ἡλικία, τήν ἐπιστροφή της καί τήν γνωριμία της μέ τόν δεύτερο σύζυγό της (καθώς ὁ πρῶτος εἶχε πεθάνει νωρίς), τόν Ἀλέξανδρο Θεοδοσιάδη, ὁ ὁποῖος ἔχει φύγει ἀπό τήν ζωή. Μᾶς ἐξήγησε ὅτι ὁ Καθηγητής κ. Δημήτριος Ράπανος, ὁ ὁποῖος ἦταν παρών εἰς τήν συνάντηση αὐτή, εἶναι συγγενής τοῦ μακαριστοῦ συζύγου της, Ἀλεξάνδρου Θεοδοσιάδη, καί ὁ ὁποῖος τήν βοηθᾷ στήν καθημερινή χρεία, καθώς ἡ ἴδια εἶναι ἄτεκνη καί δυσκολεύεται. Ἀναφερόμενη στόν σύζυγό της Ἀλέξανδρο Θεοδοσιάδη, μᾶς εἶπε ὅτι ἦταν πολύ εὐσεβής, μέ μεγάλη ἀγάπη καί εὐλάβεια εἰς τήν «*Παναγία τήν Γιάτρισσα*», Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Ὁποίας ὑπάρχει στό ὁμώνυμο προσκύνημά Της, στό Λουτράκι Κορινθίας, ἀρχίζοντας ἔτσι τήν ἐξιτόρηση τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας πού ἐπιθυμοῦσε νά μᾶς δωρίσει. Ἐπρόκειτο περί τῆς ἰδιαίτερου κάλλους Εἰκόνας τῆς Παναγίας πού προσκυνήσαμε μόλις εἰσήλαμε στήν οἰκία τῆς κας Ἀλεξάνδρας, ἡ Ὁποία μᾶς εἶχε ἐντυπωσιάσει (χωρίς ἀκόμα νά γνωρίζουμε γιά ποιά Εἰκόνα μᾶς εἶχε καλέσει ἡ κα Ἀλεξάνδρα)! «*Παναγία ἡ Γιάτρισσα*» τό προσώνυμό Της.

Ἔχοντας, λοιπόν, μεγάλη εὐλάβεια στήν Εἰκόνα τῆς «*Παναγίας τῆς Γιάτρισσας*» ὁ σύζυγός της, πρὶν ἀπό πενήντα (50) χρόνια, πῆρε μία χάρτινη Εἰκόνα Της καί πῆγε στό Ἅγιον Ὅρος γιά νά τήν ἀγιογραφήσει. «*Πῆγε σέ ἕναν ἀσκητή πού ἐπικοινωνοῦσε μέ ἕνα καλαθάκι πού ἔριχνε ἀπό τήν καλύβη του. Ὁ σύζυγός μου ἔβαλε τήν χάρτινη Εἰκόνα στό καλαθάκι πού τοῦ ἔριξε ὁ ἀσκητής καί τοῦ ζήτησε νά Τήν ἀγιογραφήσει*», μαρτυρεῖ ἡ κα Ἀλεξάνδρα καί συνεχίζει: «*Τήν Εἰκόνα αὐτή, πού ὁ ἀσκητής τήν ἀγιογράφησε μέ προσευχή καί νηστεία, διαφορετική ἀπό τήν πρωτότυπη, τήν πῆρε ὁ σύζυγός μου καί τήν πῆγε σέ ἕνα ἐργαστήριο ἀργυρο - χρυσοχοΐας, στήν Ὁμόνοια, ὅπου τήν ἔντυσε μέ ἀσημένιο κουστούμι, φωτοστέφανο καί πετράδια. Αὐτή ἡ Εἰκόνα ἔχει μεγάλη Χάρι. Ἔχει ἐπιτελέσει πολλά θαύματα, τόσο σέ ἐμένα, ὅσο καί σέ ἄλλους ἀνθρώπους. Ἀρρώστησα μέ καρκίνο καί, μέ δάκρυα καί προσευχή, παρακάλεσα τήν Παναγία νά μέ θεραπεύσει. Καθώς ἡ ἀσθένεια εἶχε προχωρήσει ἔπρεπε νά γίνει χειρουργική ἐπέμβαση. Ὁ γιατρός Δρ*

Κωνσταντῖνος Πόταρης, θωρακοχειρουργός, μέ ἐνημέρωσε γιά τήν σοβαρότητα καί τήν δυσκολία τῆς ἐπέμβασης καί συμφώνησα νά χειρουργηθῶ. Μετά τήν ἐγχείρηση (2020, Νοσοκομεῖο «Σωτηρία»), ὁ γιατρός μου εἶπε πώς, ὅταν ἄρχισε νά χειρουργεῖ, ἔνωσε ἕνα χτύπημα στό χέρι του, σάν κάποιος ἄλλος νά ὀδηγοῦσε τό χέρι του καί νά ἔκανε τήν ἐπέμβαση. Τοῦ ἐξήγησα ὅτι εἶχα παρακαλέσει τήν “Παναγία τήν Γιάτρισσα” καί ὁ γιατρός ἔκανε τόν σταυρό του, καθώς, ὅπως εἶπε, ἔνωθε πώς ἄλλος ἔκανε τήν ἐγχείρηση. Ἀκολούθως μου εἶπε ὅτι θά πρέπει νά γίνουν χημειοθεραπεῖες. Παρακάλεσα, μέ δάκρυα τήν Παναγία, καί Τῆς εἶπα: “Παναγία μου δέν ἔχω κανένα σόν κόσμο ἐκτός ἀπό Ἐσένα, κἄνε με ὅ,τι θέλεις, θεραπεῖες δέν θά κάνω”. Μέ τήν βοήθεια τῆς Παναγίας μας εἶμαι καλά!, μᾶς δήλωσε ἡ κα Ἀλεξάνδρα μέ δάκρυα στά μάτια. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης καί σέ ἄλλα θαυμαστά γεγονότα μέ ἐπίκεντρο τήν ἱερά Εἰκόνα τῆς «Παναγίας τῆς Γιάτρισσας».

Ἀκούγοντας ὅλα αὐτά τά θαυμαστά καί ἐξαισία, ρωτήσαμε τήν κα Ἀλεξάνδρα πώς ὀδηγήθηκε στήν ἀπόφαση νά δωρίσει τήν Εἰκόνα αὐτή, πού «τόσο εὐλαβεῖται καί ἀγαπᾷ», ὡς καί ἔπανάληψη μᾶς ἀνέφερε, καί μάλιστα σέ πρόσωπο παντελῶς ἄγνωστο σέ αὐτήν. Ἄρχισε, λοιπόν, νά μᾶς ἐξιστορεῖ τί τήν ὀδήγησε στήν ἀπόφαση αὐτή. «Μετά πού ἀρρώστησα ἀπό καρκίνο καί κατάλαβα - συνειδητοποίησα ὅτι μπορεῖ νά πεθάνω, ἄρχισα νά παρακαλῶ τήν Παναγία νά μου δείξει σημάδι - σημεῖο, πού θέλει νά πάει, πού νά δοθεῖ, νά δωρηθεῖ ἡ Εἰκόνα Της αὐτή, πού ἔχει κάνει τόσα θαύματα καί τόσο ἀγαπᾷ. Δέν ἤθελα νά μου συμβεῖ κάτι καί ἡ Εἰκόνα νά μείνει μέσα στό σπίτι χωρίς νά εἶναι σίγουρο πού θά καταλήξει. Τήν παρακαλοῦσα, λοιπόν, νά μου δείξει ἕνα σημεῖο, ἕνα σημάδι, νά μου πεῖ Ἐκείνη πού θέλει νά πάει. Ἔτσι, πρῖν ἀπό ἕναν καί πλέον μῆνα βλέπω τό ἐξῆς ὄνειρο: Βλέπω τήν Παναγία, ὅπως εἶναι ἀγιογραφημένη στήν Εἰκόνα τήν “Παναγία τήν Γιάτρισσα”. Τήν βλέπω ζωντανή καί μου λέει: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δοθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Συγκλονισμένη ἀπό τό ὄνειρο αὐτό καί παρά τό ὅτι εἶχα παρακαλέσει τήν Παναγία νά μου φανερώσει, νά μου

δείξει πού ήθελε νά πάει, έπειδή αγαπῶ πολύ αὐτή τήν Εἰκόνα, δέν εἶπα πουθενά τήν έμπειρία μου αὐτή. Τήν κράτησα γιά τόν έαυτό μου, προσπαθώντας νά τήν ξεχάσω. Μετά από λίγες ήμέρες, γιά δεύτερη φορά, βλέπω ακριβῶς τό ἴδιο ὄνειρο. Τήν Παναγία τήν Γιάτρισσα νά μοῦ παραγγέλλει ακριβῶς τά ἴδια: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δοθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Πάλεψα καί πάλι μέ τόν έαυτό μου καί κράτησα γιά μένα τήν έμπειρία αὐτή, καθώς δέν ήθελα νά αποχωριστῶ τήν Εἰκόνα. Δέν πέρασαν πολλές ήμέρες καί, τρίτη φορά, έπαναλαμβάνεται τό ἴδιο ὄνειρο. Τόσο ζωντανό, σάν νά ήμουν ζύπνια. Βλέπω γιά τρίτη φορά τήν Παναγία τήν Γιάτρισσα νά μοῦ λέει τά ἴδια λόγια: “Ἡ Εἰκόνα μου νά δοθεῖ στό παιδί μου, τόν Μητροπολίτη Κισάμου. Μέ περιμένει πολὺς κόσμος ἐκεῖ νά μέ προσκυνήσει καί νά τόν γιατρέψω”. Ξύπνησα καί μέ δάκρυα στά μάτια γονάτισα μπροστά στήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας λέγοντάς Της: “Παναγία μου, ἀφοῦ σέ αγαπῶ τόσο πολύ, γιατί θέλεις νά φύγεις ἀπό έμένα”; Μετά ὅμως πού ήρέμησα καί συνήλθα, κατάλαβα πῶς αὐτό πού έζησα τρεῖς φορές, ή έμπειρία αὐτή, εἶναι ή ἀπάντηση στήν προσευχή μου, στήν παράκλησή μου πρός τήν Παναγία γιά τό πού νά δωρηθεῖ ή ἱερά καί θαυματουργός αὐτή Εἰκόνα Της. Ἀποφάσισα, λοιπόν, καί πῆγα σέ έναν πνευματικό. Τοῦ έξιτορήσα τά γεγονότα καί ἐκεῖνος μέ συμβούλεψε: “Νά κάνεις ὅ,τι σοῦ εἶπε ή Παναγία”. Μετά από αὐτό ζήτησα ἀπό τόν συγγενῆ τοῦ συζύγου μου, ὁ ὁποῖος πολύ μέ βοηθᾷ, Καθηγητή κ. Δημήτριο Ράπανο, νά μέ βοηθήσει νά έρθω σέ ἐπικοινωνία μαζί σας, καθώς δέν γνώριζα πῶς νά ἐπικοινωνήσω. Ὁ κ. Καθηγητής μοῦ βρῆκε τά τηλέφωνα σας, σᾶς τηλεφώνησα, έσεῖς ἀμέσως ἀπαντήσατε, μπορέσατε καί ήρθατε καί σήμερα εἴσατε ἐδῶ. Δέν ήρθατε μόνος σας, ή Παναγία σᾶς έφερε. Εἶναι μεγάλος ὁ πόνος τοῦ αποχωρισμοῦ, ὅλο τό βράδυ ήμουν γονατιστή στήν Εἰκόνα Της, τήν εὐχαριστοῦσα καί τήν παρακαλοῦσα μέ δάκρυα καί προσευχές. Ὅμως ἔχω καί μεγάλη χαρά γιατί ξέρω πῶς αὐτή εἶναι ή έντολή Της, τό δικό Της θέλημα γίνεται. Σᾶς παρακαλῶ πολύ νά Τήν προσέχετε, ὅπως τήν πρόσεχα καί ἐγώ. Νά τήν προσκυνᾷ ὁ κόσμος γιά νά τόν θεραπεύει, ὅπως

Ἐκείνη μοῦ εἶπε τρεῖς φορές».

Συγκλονιστική ἡ ἀποκάλυψις αὐτή. Συγκλονιστικά καί τά ὅσα ἀκολούθησαν. Κάθε προσπάθεια περιγραφῆς των θά ἀδικήσει τά ὅσα ζήσαμε καί βιώσαμε, τήν ἀποκαλυπτική αὐτή ἐμπειρία φανέρωσης τῆς Παναγίας μας. Πολλῶ δέ μᾶλλον, δέν τολμοῦμε νά ἐξηγήσουμε, νά ἐρμηνεύσουμε. Τί; Πῶς; Γιατί; Τί θέλει ἡ Παναγία ἀπό ἐμᾶς; Θά κτισεῖ Ναός εἰς τό ὄνομα τῆς «*Παναγίας τῆς Γιάτρισσας*»; ὡς καί ἓνα πλῆθος ἄλλων ἐρωτημάτων πού θέτει ἡ λογική. Ἐνώπιον ὄλων αὐτῶν, ὡς καί ἄλλων πολλῶν, ἀκοῦμε τήν φωνή τῆς Ἐκκλησίας: «*οὐ φέρει τό μυστήριον ἔρευναν πίσει γάρ μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν*».

Σάββατο 12 Αὐγούστου 2023 ἐνθρονίζεται ἡ ἱερά καί θαυματουργός Εἰκόνα «*Παναγία ἡ Γιάτρισσα*» εἰς τόν Ἱερό Μητροπολιτικό μας Ναό (Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου), πρὸς προσκύνηση καί ἐπιστηρηγισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἕως ὅτου ἡ Παναγία δείξει τί θέλει. Ὡς δέ μᾶς εἶπε καί σεβαστικός Ἀδελφός Ἀρχιερέας: «*Μέγιστον τό τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου Μυστήριον*»!

Κίσαμος, Ἰούλιος 2023

**Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κισάμου καί Σελίνου
Ἀμφιλόχιος**

Ἡ εὐλαβῆς δωρήτρια
τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος
κ. Ἀλεξάνδρα Θεοδοσιάδου,
προσευχομένη ἐνώπιόν Της.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΝ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΤΗΝ ΓΙΑΤΡΙΣΣΑΝ

Μετὰ τὸ Εὐλογητός, ἀναγινώσκομεν τὸν ψαλμὸν ΡΚΒ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνε-

κεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Εὐθύς δέ, Θεὸς Κύριος...

καὶ τὰ Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Σωματικαῖς καὶ ψυχικαῖς ἀσθενείαις, καταπονούμενοι καὶ σφόδρα ἀλγοῦντες, πρὸς σέ πιστῶς προσπίπτομεν ὡς τέκνα τῇ Μητρὶ· ὅθεν ὡς κυήσασα, Ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα, ἴασαι τῶν δούλων σου, ἀσθενείας καὶ ἀλγῆ, ἵνα δοξάζωμεν, ὦ Γιάτρισσα, ἀεὶ, τὴν μητρικὴν σου, πρεσβείαν πρὸς Κύριον.

Δόξα, ὅμοιον.

Τῆς παναγίας σου μορφῆς τὴν εἰκόνα, ἐν ἀσθενείαις κατακείμενοι πόθῳ, ὡς ζῶσαν ἀσπαζόμεθα, ὦ Γιάτρισσα σεμνή, καὶ θερμῶς αἰτούμεθα, ὅπως χειρὰς ἐκτείνῃς, πρὸς Υἱὸν Φιλάνθρωπον, ἵνα δῶ τὴν ὑγίαν, τοῖς δεομένοις καὶ ἰκετικῶς, βοώντων· Μητερ, ταχέως ἐπίσκεψαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμός·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρέψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα φάλλεται ὁ κανὼν,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Ίασαι, ὦ Γιάτρισσα, νόσους ἡμῶν ἀπάσας.
Ἄ(θανάσιος)».

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ.δ΄.

Υγρὰν διοδεύσας.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ίάτρευσον, Γιάτρισσα ἀγαθή, ψυχῶν ἡμῶν νόσους, καὶ
σωμάτων ἄλγη δεινά, εὐχαῖς πρὸς Δεσπότην καὶ Υἱόν
σου, τὸν ἀληθῆ Ἰατρὸν καὶ Φιλάνθρωπον.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αγάπης σου ἄνοιξον τοὺς κρουνούς, καὶ τῆς συμπαθείας,
δειξὸν πλοῦτον ἡμῖν πολύν, νοσοῦσι καὶ κράζουσιν ἐκ
βάθους· ταχέως πρόφθασον, Δέσποινα Γιάτρισσα.

Δόξα Πατρί.

Σεπτὴν σου εἰκόνα κατακρατῶν, ὡς ζώση κραυγάζω ἐπὶ
κλίνης βαρυαλγῶν· εἶπέ τῷ Υἱῷ σου ἓνα λόγον, καὶ πα-
ρευθὺς τοῦ νοσήματος λύομαι.

Καὶ νῦν.

Αφρόνως μὴ πράπτων τὰς ἐντολάς, τοῦ Νόμου Κυρίου,
περίεπεσα χαλεπῶς, εἰς νόσους, ὦ Γιάτρισσα, ποικίλας,
ἐξ ὧν με λύτρωσαι θεΐαις πρεσβεΐαις σου.

᾿Ωδὴ γ΄.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατρῆον ὑπάρχει, νόσων ψυχῶν σώματος, θεία Ἐκκλησία ἐν ἧπερ, πάντες ἰώμεθα, ἐὰν θελήσωμεν, καὶ ταπεινῇ τῇ καρδίᾳ, Σὲ ἐπικαλώμεθα ἐν πίστει, Γιάτρισσα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς φιλότεκνος Μήτηρ, τῷ Ἰησοῦ πρέσβευε, θείας σου ἐκτείνουσα χεῖρας, ἐν αἷς ἐπίδειξον, ἡμῶν τὰ δάκρυα καὶ νόσων πόνους ποικίλους, ἅπερ σοι προβάλλομεν, κλαίοντες, Γιάτρισσα.

Δόξα Πατρί.

Γῆς ἀπόγονοι ὄντες, ὡς χοῖκοὶ πάσχομεν, καὶ ἐν πειρασμοῖς ἀσθενείας, ἀλγοῦμεν, Γιάτρισσα, διὸ βοῶμέν σοι, δίδου τὸ πῦρ πρεσβειῶν σου, καὶ ψυχὰς ἐνίσχυσον, θλίψιν διώκουσα.

Καὶ νῦν.

Ἰδε, Γιάτρισσα θεία, τὴν ἰσχυρὰν κάκωσιν, πάθους τοῦ καρκίνου ὀπόση, θλίβει τοὺς δούλους σου, καὶ τῇ ἀγάπῃ σου, δεῖξον εὐθὺς εὐδρομοῦντα, ἔχεις γὰρ τὴν δύναμιν, τοῦτον ἰάσασθαι.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων παντοίων, Γιάτρισσα θεία, τοὺς ἐν πίστει εἰλικρινεῖ πρὸς σὲ καταφεύγοντας, καὶ αἰτουμένους ἐκ ψυχῆς, ἰατρῆϊαν τῶν νοσημάτων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αίτησις.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει φάλλει τό, Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεύς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ Παράκλησις τελεῖται).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμὴν καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Εν νόσοις δειναῖς, καὶ θλίψεσι καμπτόμενοι, πρὸς σὲ τεχνικῶς ὦ Γιάτρισσα, προστρέχομεν, καὶ σεπτὴν εἰκόνα σου, ἀσπαζόμενοι ἱκετεύομεν· δεήθητι τοῦ Ἰησοῦ, ταχέως πληρῶσαι τὰ αἰτήματα.

ᾠδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αμαρτάνοντας, Γιάτρισσα, εἴτε ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως τε, μετανοία πάλιν ὀρθωσον, καὶ οὐλὰς ψυχῶν ἡμῶν ἰάτρευσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ταῖς πυκναῖς ἀσθενείαις μου, ἴδε ἐξησθένησα, θεία Γιάτρισσα, διὸ τάχιστα ἐνίσχυσον, τῆς ἐμῆς ψυχῆς δεινὴν κατάπτωσιν.

Δόξα Πατρί.

Ρῦσαι, Δέσποινα Γιάτρισσα, τοὺς ἐξαιτουμένους τὴν ἰκεσίαν σου, ἐκ τοῦ ἄγχους ὅπερ ἔτεκεν, τὸ τοῦ βίου τούτου πολυμέριμον.

Καὶ νῦν.

Ἦλεών μοι ἀπόδειξον, τὸν Υἱόν σου, Γιάτρισσα, Ὅν ἐλύπησα, καὶ νοός μου τῇ κουφότητι, ἐν πολλῶν δεινῶν παγίσιν ἔπεσα.

ᾠδὴ ε΄.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, ἀμαρτίαις κατεβάρυνα, καὶ εἰρήνην οὐχ εὐρίσκω παντελῶς, διὸ σπεῦσον, καὶ ἐλάφρυνόν με, Γιάτρισσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Στίγματα δεινά, ἐπιφέρων ὁ ταλαίπωρος, ἐξ ὧν ἔπραξα καὶ πάσχων ἐξαιτῶ· Ἰασαί μου, τὴν ψυχὴν ἐκ τούτων, Γιάτρισσα.

Δόξα Πατρί.

Ἄθλησίς ἐστιν, ἡ ἀσθένεια καὶ δύναμιν, ἀπαιτεῖ διὰ πολλῆς ὑπομονῆς, ἣν εὐχαῖς σου, δώρησαί μοι, Μῆτερ Γιάτρισσα.

Καὶ νῦν

Νοῦν μου οἱ δεινοί, λογισμοὶ καταβαρύνουσι, καὶ ἐλέγχει με ψυχῆς τὸ συνειδός, ἐξ ὧν τάχει, ἐξελοῦ με, θεία Γιάτρισσα.

ᾠδὴ 5'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ πόνοι μου, τὴν ψυχὴν κατέβαλον, καὶ ἐξέλιπεν ἰσχὺς σώματός μου, διὸ Ἄγνή, φάρμακόν μοι χορήγει, τὰς μητρικὰς σου εὐχὰς καὶ τὴν δέησιν, δι' ὧν τῆς κλίνης παρευθὺς, ὑγιῆς ἐγερθήσομαι, Γιάτρισσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Στερέωσον, τὴν ψυχὴν μου, Γιάτρισσα, ἐκ πολλῆς ἀπελπισίας πεσοῦσαν, οὐ γὰρ ἐστίν, ἐξ ἀνθρώπων ἐλπίς μοι, καὶ θεραπεία τῆς νόσου οὐ φαίνεται, διὸ ἐν πόθῳ καὶ κλαυθμῷ, τὴν σεπτὴν σου εἰκόνα ἀσπάζομαι.

Δόξα Πατρί.

Οὐράνιος, γλυκασμὸς ἢ χάρις σου, καὶ χειρὸς ἢ μητρι-
κή σου θωπεία, διὸ πιστῶς, συνεχόμενος πόνοις, τοὺς
ὀφθαλμούς μου πρὸς σὲ αἴρω, Γιάτρισσα, ὡς τέκνον σου
ἀμαρτωλόν, ἀναμένων τὴν θεῖαν παράκλησιν.

Καὶ νῦν.

Υγείωσον, νεολαίαν, Γιάτρισσα, ἐμπλακεῖσαν οὐσιῶν
ἐξαρτήσει, καὶ γονικάς, μὴ παρίδης δεήσεις, συμπε-
φυρμένας δακρύων τοῖς πλήθεσιν, ἐὰν γὰρ θέλης παρευθύς,
ἀφανίζεις τὴν λύπην προβλήματος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων παντοίων, Γιάτρισσα θεία, τοὺς
ἐν πίστει εἰλικρινεῖ πρὸς σὲ καταφεύγοντας, καὶ αἰτου-
μένους ἐκ ψυχῆς, ἰατρείαν τῶν νοσημάτων.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει φάλλει τό, Κύριε ἐλέησον (γ’)

Ὁ Ἱερεύς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος)
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαθείας, σωτηρί-

ας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ Παράκλησις τελεῖται).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμὴν καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προστασία τῶν χριστιανῶν.

Ὁ δυνώμενοι βίου ταῖς θλίψεσι, καὶ τῷ ἄλγει τῶν νόσων βαρούμενοι, τῆς καρδίας, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκτείνουμεν πρὸς σέ, καὶ νοῦν ἔχοντες δεινῶς, ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν παθῶν, κατακείμενον κράζομεν· ἴασαι τοὺς σοὺς δούλους, ἐξ ἀσθενείας πάσης, καὶ τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς, δὸς Πανάμωμε Γιάτρισσα.

Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχος·

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου του πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὁ Ἱερεύς. Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου! Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μητηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα Πατρί.

Γιάτρισσας Μητρός σου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

καὶ τὸ προσόμιον.

Ἦχος πλ.β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Παναγία Γιάτρισσα, ἡ οἰκουμένην σῶ τόκῳ, παραδόξως σώσασα, καὶ ἡμᾶς ἐν θλίψεσι νῦν ὑπάρχοντας, σῶσον ἰκεσίαις σου, καὶ ὑγιάν διδου, ἀσθενοῦσι καὶ ἀνάρρωσον, νόσους διώκουσα, καὶ ψυχαῖς γαλήνην παρέχουσα· εἰ μὴ γὰρ Σὺ Πανάχραντε, χεῖράς σου ὑψώσης πρὸς Κύριον, ἕτερος τίς σώσει; διὸ τὴν μητρικὴν σου ἀρρώγην, παράσχου ὅπως εἰκόνα σου, πίστει ἀσπαζώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὑψῶσον κέρας χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυστοστόμου, Ἀθανά-

σίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας καὶ Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐάν ἐορτάζῃται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε· ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον (12άκις).

Ὁ Ἱερεύς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σπείρας πάθη ποικίλα, νῦν θερίζω τῶν νόσων τοὺς πόνο-
νους, Γιάτρισσα, διό σε ἱκετεύω, τὰ ἄλγη κουφισόν μου,

καὶ ἰατρείαν παράσχου μοι, ἵνα ἀπαύστως τιμῶ, τὴν πάνσεπτον μορφήν σου.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἦψυχὴ ὑποφέρει, ἐκ τοῦ ἄγχους καὶ θλίβεται, Μῆτερ
Γιάτρισσα, ὅθεν τὴν σὴν εἰρήνην, δός μοι τῷ ταλαιπώ-
ρω, καὶ γαλήνην ἰσόβιον, ὅπως προσκυνῶ εὐλαβῶς, εἰκόνα
σου ἁγίαν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πόθου καρδίας, ὡς παράλυτος ἔρχομαι πρὸς σέ,
Γιάτρισσα, καὶ γὰρ ἐκ βάρους νόσου, οὐ δύναμαι στα-
θῆναι, καὶ ἐκ κλίνης ἐγείρεσθαι, ὅθεν τὴν σὴν δωρεάν, ὡς
φάρμακόν μοι δίδου.

Καὶ νῦν.

Ὠσπερ νύξ βαθυτάτη, καὶ σκοτώδης μοι φαίνεται βίος,
Γιάτρισσα, ἐκ τῆς ἀπελπισίας, ἣτις διακατέχει, τὴν
ἀθλίαν μου ὑπαρξιν, διὸ τὸ φῶς τῆς Χριστοῦ, ἐλπίδος χάρι-
σαί μοι.

ᾠδὴ η΄.

Τὸν Βασιλέα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοὸς κινήσεις, τὰς παρὰ φύσιν διόρθου, Μῆτερ Γιάτρισ-
σα, θερμαῖς σου ἰκεσίαις, ἵνα καὶ αἱ πράξεις, ὧσι μου
κατὰ φύσιν.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπάλλαξόν με, τοῦ ἀσθενοῦς λογισμοῦ μου, καὶ σκανδά-
λων, ᾧ Γιάτρισσα, ἐκλύτρου, ὅπως ἐν καρδίας, ἀπλότητι
βιώσω.

Δόξα Πατρί.

Πῦρ τὸ ἐλέγχον, τῆς συνειδήσεως σβέσον, καὶ ἀξιώσον,
Γιάτρισσα, πλουτῆσαι, τὴν Χριστοῦ εἰρήνην, ἐκ πράξε-
ων ἀρίστων.

Καὶ νῦν.

Ἄγκάλαις θείαις, σῶν πρεσβειῶν βάστασόν με, καὶ βε-
βαίαν τὴν σωτηρίαν δός μοι, Γιάτρισσα, ἀλγοῦντι, καὶ
βαρουμένῳ νόσοις.

ᾠδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων ἀσθενείας, καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐκ τῶν
ὑμνούντων σε δίωκε, Γιάτρισσα, ὑγείαν πᾶσι δὲ δίδου,
τὴν πολυπόθητον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπελπισίας νέφη, πόρρω τῆς ψυχῆς μου, σαῖς ἰκεσίας δι-
άλυσον Γιάτρισσα, καὶ τῇ χαρᾷ τοῦ Δεσπότη, πάντοτε
εὐφρανον.

Δόξα Πατρί.

Σταυρόν ψυχωφελίμως, τὸν τῆς ἀσθενείας, ἐν εὐχαρίστῳ ψυχῇ αἴρειν, Γιάτρισσα, καὶ τὸν Δεσπότην δοξάζειν, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν.

Ἀγάπη μητρικῆ σου, ἴασαι τὰς νόσους, ψυχῆς καὶ σώματος, Πάναγνε Γιάτρισσα, καὶ Παραδείσου πολίτας, δεῖξον τὰ τέκνα σου.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς
καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Υπὸ τῶν πτερύγων σου θαλπωρῆν, Γιάτρισσα, σοὶ δοῦλοι, καταφεύγομεν ὡς στρουθοί, καὶ ἐπιζητοῦμεν, ἀσθενειῶν τὴν λύσιν, καὶ ἄλγους βαρυτάτου, ταχεῖαν λύτρωσιν.

Τῆς ψυχῆς νοσήματα χαλεπά, ἴασαι εὐχαῖς σου, καὶ εἰρήνην τὴν ποθητήν, δίδου ἀσθενουῖσιν, ὦ Γιάτρισσα Παρθένε, ὅπως σεπτὴν μορφήν σου, κατασπαζώμεθα.

Τοὺς ἐξηρητημένους πολυειδῶς, οὐσιῶν καὶ χάριν, σοῦ ζητούντων ἀπὸ ψυχῆς, Γιάτρισσα, ἀγάπη, στήριξον καὶ τοῦ σκότους, τούτους σῆ μεσιτεία, ταχέως μάκρυνον.

Κλίνη κατακείμενοι νοσερῶς, αἴρομεν καρδίας, πρὸς σέ, Γιάτρισσα, ὀφθαλμούς, τοῦ δεινοῦ καρκίνου, τὴν ἴασιν αἰτοῦντες, καὶ πάσης ἄλλης νόσου, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεῖαν σου εἰκόνα πανευλαβῶς, Γιάτρισσα, τιμῶντες, ἀσπαζόμεθα νοερῶς, τὸν γλυκὺν Υἱόν σου, Ὃν αἶτει ἀενάως, ἡμῖν τοῦ Παραδείσου, χάριν δωρήσασθαι.

Ἐχει καὶ ἡ Κίσαμος σὴν μορφήν, Γιάτρισσα Παρθένε, ἣν παρέσχεσ ὑπερφυῶς, θεία ἐντολῇ σου, Μεγαλονήσω Κρήτη, ἣν πόθῳ προσκυνοῦντες, χάριν λαμβάνομεν.

Γιάτρισσα Παρθένε, εὐχαῖς ταῖς Σαῖς, δίδου θεραπείαν, τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, τῶν ἐν ἐπιγνώσει καὶ πόθῳ τῆς καρδίας, προσφεύγουσιν ἐν πίστει, θεία Εἰκόνι Σου.

Δῶρον ὡς θεόσδοτον τοῖς πιστοῖς, ἔλευσις ὑπάρχει τῆς Εἰκόνοσ Σου, ὦ Σεμνή, Γιάτρισσα Παρθένε, ἐν τόπῳ τῆς Κισάμου, διὸ καὶ χαρμολύνως, πανηγυρίζομεν.

Δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Θεῷ, δῶρον γὰρ ὑπάρχει ὡς οὐράνιον παρ' ἡμῖν, ἔλευσις ἡ θεία Εἰκόνοσ τῆς Ἀγίας, Γιάτρισσασ καλουμένησ, τῆς Θεομήτοροσ.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάσ, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆσ Θεοτοκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶσ.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶσ. (τρῖσ).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάσ, ἐλέησον ἡμᾶσ· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖσ ἁμαρτίαισ ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰσ ἀνομίασ ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰσ ἀσθενείασ ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματόσ Σου. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖσ οὐρανοῖσ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν

οὐρανῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἶθ', οὕτω τὸ Ἀπολυτίκιον·

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ὡς θεόσδοτον δῶρον, τὴν θείαν ἔλευσιν, τῆς Σεπτῆς Σου Εἰκόνας, Παρθένε Γιάτρισσα, ἐν Κισάμῳ, Σῆ Βουλῆ, ἐκδεχόμεθα, ἀνακράζοντες θερμῶς, ἐκ μυχιῶν τῆς ψυχῆς· ἐπάκουσον τῶν σῶν δούλων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, ἄλγη, Παρθένε, θεραπεύουσα.

Ἐκτενής:

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει φάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καὶ μνημονεύει ὀνομαστὶ τῶν δι' οὓς ἡ Παράκλησις τελεῖται).

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τό· Κύριε, ἐλέησον (πολλάκις).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν· καὶ ἰλεως ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς ποιεῖ τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα φάλλομεν τὰ ἐξῆς.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Γιάτρισσα, εἰκόνα σου σεπτὴν, τοὺς ἀσπαζομένους ἐκ πόθου, νόσων ἀπάλλαττε, καὶ ὑγείαν χάρισαι, τοῖς αἰτουμένοις πιστῶς, τὸν δὲ βίον εὐλόγησον, σεπταῖς σου πρεσβείαις, πρὸς Φιλανθρωπότατον, Χριστὸν Ὅν ἔτεκες, ἵνα εὐγνωμόως τιμῶμεν, σὲ τὴν οὐρανῶν Πλατυτέρα, καὶ Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Στίχοι.
Χριστὸν Ἰησοῦν
φυχῶν τε καὶ σωμάτων,
Ἰατρόν, ὦ Γιάτρισσα,
ἐκδυσώπει.
Ἄμην.

*Συνετέθη, σὺν Θεῷ ἁγίῳ,
ὁ παρὼν Παρακλητικὸς Κανὼν
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ
Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὄρους Ἄιδω,
τῇ 25.06.2005,
ἀναθεωρηθεὶς
διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν
Κισάμου καὶ Σελίνου
τῇ 15.9.2023.*

Φωτοστιγμές

ἀπό τὴν ἔλευση τῆς Ἱερᾶς καὶ Θαυματουργοῦ Εἰκόνος
τῆς Παναγίας τῆς Γιάτρισσας, τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας καὶ
Θεῖες Λειτουργίας τοῦ 2ῆμέρου (12-13 Αὐγούστου 2023)

